

ΤΙΤΛΟΣ ΒΙΒΛΙΟΥ: Το πάρκο τσέπης
ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ: Ρούσσα Νεονάκη
ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΣΗ: Μιλιάνα Βλάχου
ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ – ΔΙΟΡΘΩΣΗ ΚΕΙΜΕΝΟΥ: Νατάσα Γκουτζικίδου
ΜΑΚΕΤΑ ΕΞΩΦΥΛΛΟΥ: Λάμπρος Κούκουνας
ΣΕΛΙΔΟΠΟΙΗΣΗ: Λάμπρος Κούκουνας
ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ: Γιώργος Δ. Λεμπέσης
ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ: Βασιλική Μαυρίδη
ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ ΕΚΔΟΣΕΩΝ: Ράνια Μαυρομάτη

© Ρούσσα Νεονάκη, Αύγουστος 2025
© Lebee Publications, Αύγουστος 2025

Έντυπη έκδοση ISBN: 978-618-87732-4-0

Τυπώθηκε στην Ευρωπαϊκή Ένωση σε 100% οικολογικό χαρτί.

Το παρόν έργο πνευματικής ιδιοκτησίας προστατεύεται κατά τις διατάξεις του Ελληνικού Νόμου (Ν. 2121/1993 όπως έχει τροποποιηθεί και ισχύει σήμερα) και τις διεθνείς συμβάσεις περί πνευματικής ιδιοκτησίας. Απαγορεύεται απολύτως η άνευ γραπτής άδειας του εκδότη κατά οποιοδήποτε τρόπο ή μέσο ή αντιγραφή ή φωτοανατύπωση και εν γένει αναπαραγωγή, διανομή, εκμίσθωση ή δανεισμός, μετάφραση, διασκευή, αναμετάδοση, παρουσίαση στο κοινό σε οποιαδήποτε μορφή (ηλεκτρονική, μηχανική ή άλλη) και η εν γένει εκμετάλλευση του συνόλου ή μέρους του έργου.

LEBEE PUBLICATIONS
info@lebeepublications.gr
www.lebeepublications.gr

Ρούσσα Νεονάκη

ΤΟ ΠΑΡΚΟ ΤΣΕΠΗΣ ΑΠΟΣΥΝΔΕΘΗΚΕ

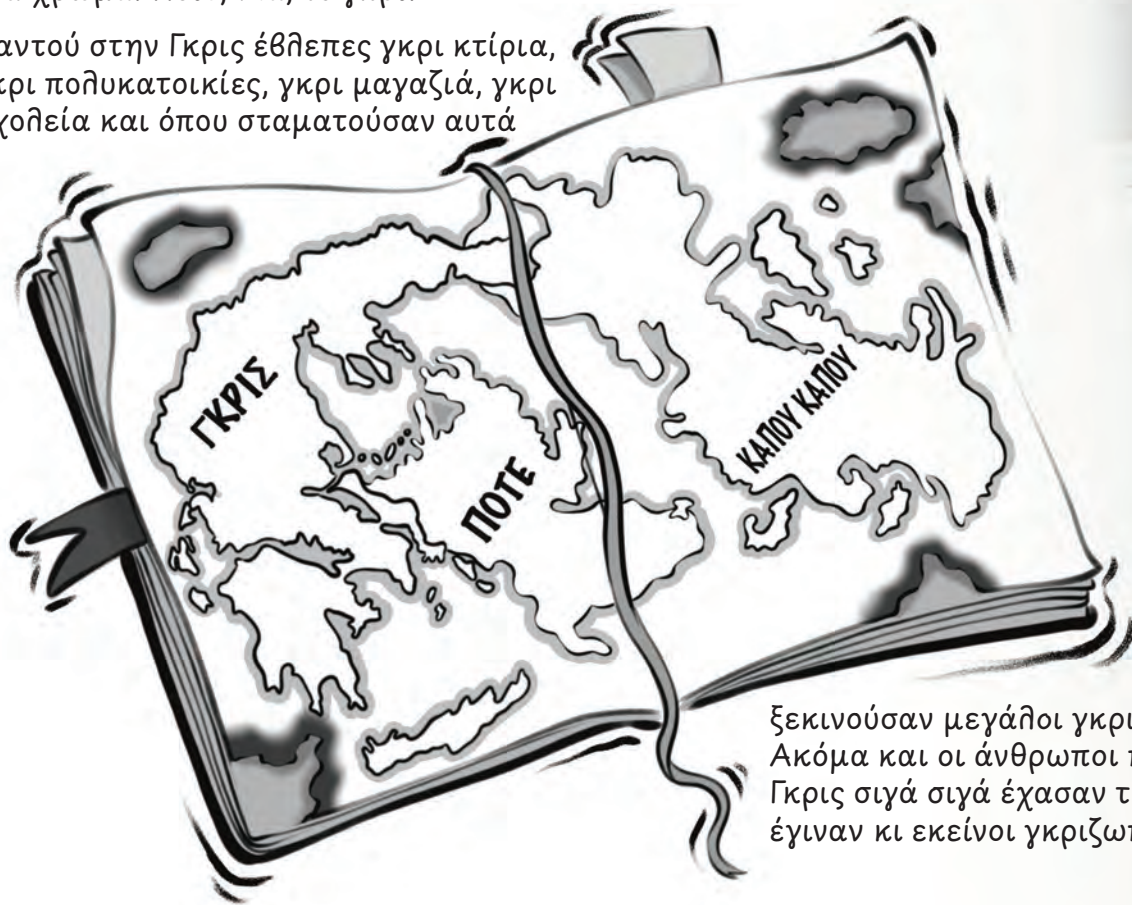
Εικονογράφηση: Μιλιάννα Βλάχου

Στον μικρό μου προγραμματιστή Ανδρέα!

Ευχαριστώ τις εκδόσεις Lebee για την υπέροχη συνεργασία μας
και για τη βοήθειά τους να πραγματοποιήσω το όνειρό μου, γράφοντας αυτό το βιβλίο.

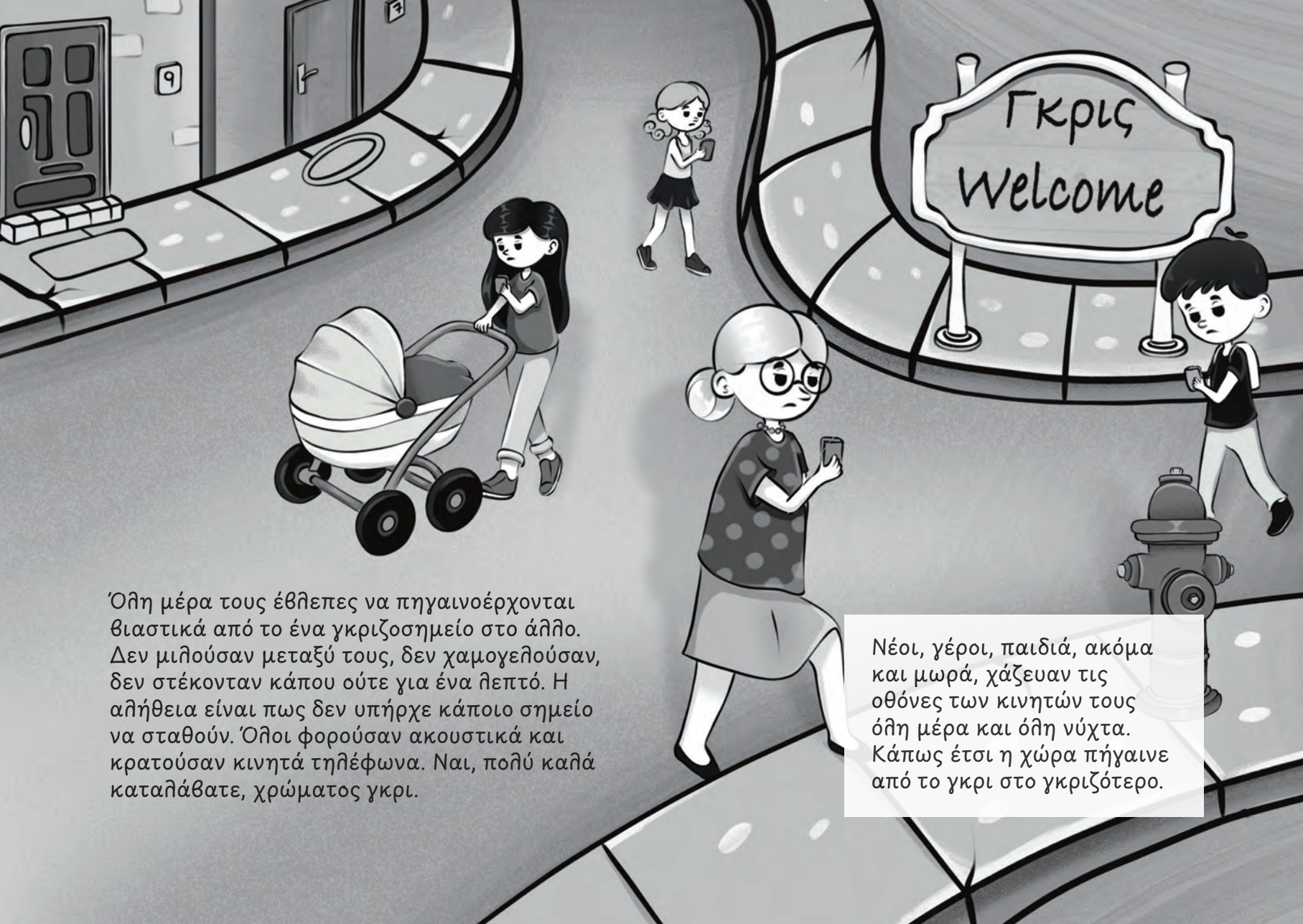
Μια φορά και δυο καιρούς, ίσως και πέντε, δεν θυμάμαι καλά, υπήρχε μία μικρή γκρι χώρα που την έλεγαν Γκρις. Βρισκόταν νοτιοανατολικά του ποτέ και συνόρευε με το κάπου κάπου. Αυτό όμως που είναι σημαντικό να γνωρίζετε για εκείνη είναι πως παντού κυριαρχούσε ένα χρώμα. Ποιο; Μα, το γκρι.

Παντού στην Γκρις έβλεπες γκρι κτίρια, γκρι ποδηκατοικίες, γκρι μαγαζιά, γκρι σχολεία και όπου σταματούσαν αυτά

ξεκινούσαν μεγάλοι γκρι αυτοκινητόδρομοι. Ακόμα και οι άνθρωποι που ζούσαν στην Γκρις σιγά σιγά έχασαν το χρώμα τους και έγιναν κι εκείνοι γκριζωποί.

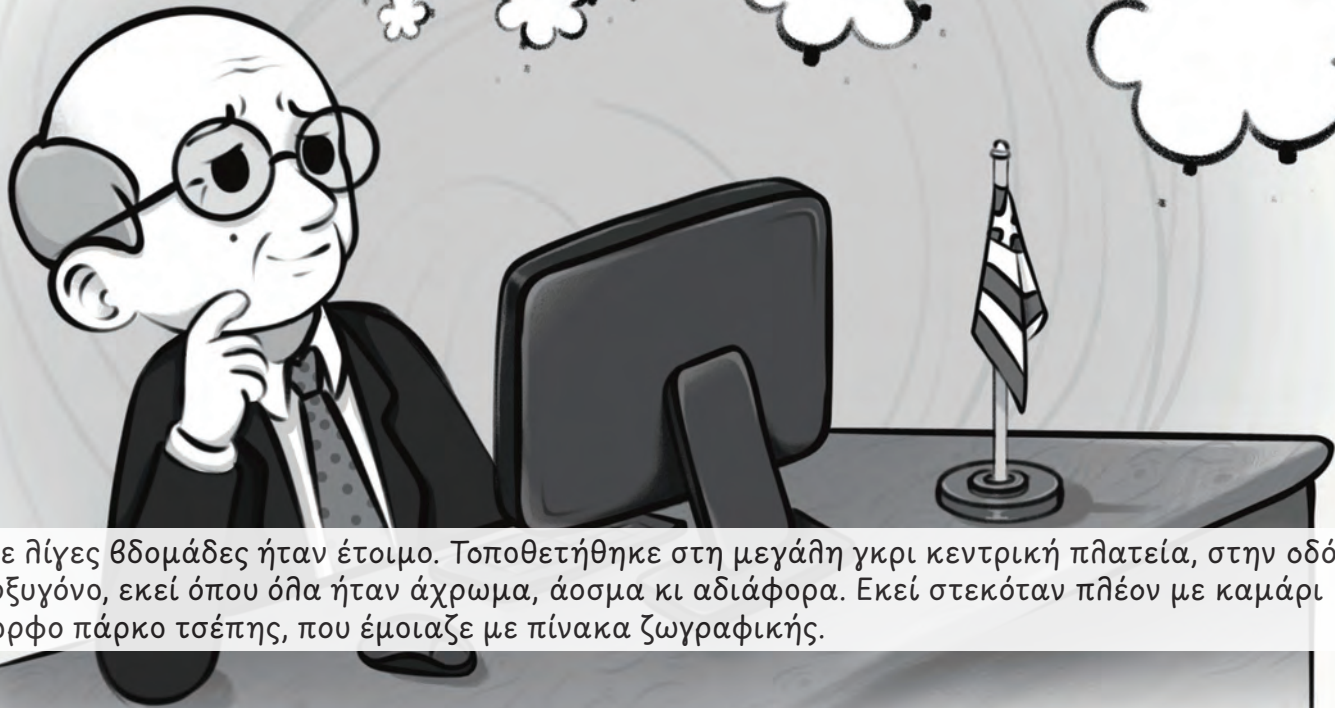

Όλη μέρα τους έβλεπες να πηγαινοέρχονται
βιαστικά από το ένα γκριζοσημείο στο άλλο.
Δεν μιλούσαν μεταξύ τους, δεν χαμογελούσαν,
δεν στέκονταν κάπου ούτε για ένα λεπτό. Η
αλήθεια είναι πως δεν υπήρχε κάποιο σημείο
να σταθούν. Όλοι φορούσαν ακουστικά και
κρατούσαν κινητά τηλέφωνα. Ναι, πολύ καλά
καταλάβατε, χρώματος γκρι.

Νέοι, γέροι, παιδιά, ακόμα
και μωρά, χάζευαν τις
οθόνες των κινητών τους
όλη μέρα και όλη νύχτα.
Κάπως έτσι η χώρα πήγαινε
από το γκρι στο γκριζότερο.

Μια μέρα, ο δήμαρχος αποφάσισε πως έπρεπε να κάνει επιτέλους κάτι και να αλλιάξει την κατάσταση. Είχε διαβάσει πολλὰ άρθρα στο ίντερνετ για το μαγικό πράσινο, το μόνο χρώμα που φέρνει παντού ζωή, χαρά, υγεία και το κυριότερο... Είναι το μόνο χρώμα που μπορεί να νικήσει το γκρι!
Η λύση ήταν μία και μοναδική, ένα πάρκο τσέπης. Και μην πιστέψετε ότι χωράει στην τσέπη σας, αλλιά είναι τόσο μικρό σε μέγεθος που δεν χρειάζεται να έχεις πολύ χώρο στη γειτονιά σου. Χωράει παντού, ακόμα και στην Γκρις.

Μέσα σε λίγες εβδομάδες ήταν έτοιμο. Τοποθετήθηκε στη μεγάλη γκρι κεντρική πλατεία, στην οδό χωρίς οξυγόνο, εκεί όπου όλα ήταν άχρωμα, άσπρα κι αδιάφορα. Εκεί στεκόταν πλέον με καμάρι ένα όμορφο πάρκο τσέπης, που έμοιαζε με πίνακα ζωγραφικής.

Είχε ένα μεγάλο καταπράσινο δέντρο στο κέντρο, τα κλαδιά του οποίου ήταν δυνατά και γυμνασμένα. Ακριβώς κάτω από τον ίσκιο του καθόταν ένα άνετο, φρεσκοβαμμένο, πράσινο παγκάκι. Φαινόταν τόσο κοινωνικό και φιλόξενο! Δίπλα του στεκόταν με χάρη μία πανέμορφη, ανθισμένη, ροζοκόκινη τριανταφυλλιά. Μύριζε πολύ... τριανταφυλλήνια, με αποτέλεσμα μία μέλισσα να μην μπορεί να ξεκολλήσει από πάνω της.

Παραλίγο να ξεχάσω το χρυσό αηδόνι που είχε μόλις φτιάξει τη φωλιά του στα κλαδιά. Όλη μέρα κελαηδούσε τόσο όμορφα, σαν αληθινό. Ήξερε μελωδίες και σκοπούς απ' όλες τις χώρες του κόσμου όπου είχε ταξιδέψει. Η φωνή του «έπιανε» όλες τις νότες,

τις χαμηλές, τις ψηλές, τις μεσαίες, ακόμα και τις μικρομεσαίες.

Αμέσως το δέντρο, το αηδόνι, η μέλισσα, η τριανταφυλλιά και το παγκάκι έγιναν πολύ καλοί φίλοι. Τους ένωνε ένας μεγάλος πράσινος σκοπός, αφού είχαν έρθει στην Γκρις για να τη σώσουν από το γκρι.

Η Ρούσσα Νεονάκη γεννήθηκε και ζει στην Αθήνα. Μεγάλωσε με πολλή αγάπη, μπόλική φαντασία και παγωτά! Όταν οι φίλοι της έπαιζαν στη γειτονιά, εκείνη κυνηγούσε ξωτικά και νάνους που εμφανίζονταν ξαφνικά στο μπαλκόνι της. Κάποιες άλλες φορές έψαχνε τη Νάρνια στις ντουλάπες, αλλά εκείνο που αγαπούσε περισσότερο ήταν να κάνει όνειρα και να φτιάχνει ιστορίες. Τις ζωγράφιζε, τις έγραφε και συνεχώς τις περιέγραφε. Κι έτσι έγινε εικαστικός, παιδαγωγός και μαμά. Και να σας πω ένα μυστικό; Πρόσφατα εμφανίστηκαν χρυσές μέλισσες στο μπαλκόνι της!

Είμαι η Μίλιανα Βλάχου, είκοσι τριών ετών και σπουδάζω στη Σχολή Καλών Τεχνών του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης. Από μικρή ζωγράφιζα παντού – στους τοίχους, στα τετράδια, ακόμα και στα χέρια μου. Πιστεύω πως μια καλή εικόνα μπορεί να πει όσα και χίλιες λέξεις.

Για μένα, η ζωγραφική ήταν πάντα τρόπος έκφρασης, όμως ανακάλυψα την αληθινή αγάπη μου μέσα από την εικονογράφηση: να δίνω μορφή στις λέξεις και να ταξιδεύω μικρούς και μεγάλους σε φανταστικούς κόσμους.

Αγαπώ να δουλεύω με ιστορίες που έχουν κάτι να πουν και να δημιουργώ εικόνες που μιλούν στη φαντασία και την καρδιά των παιδιών.